

пропагандата, вслѣдствие на което той бѣ принуденъ да се завърне отъ Изворъ въ Вратца и отъ тамъ въ Гюргево за да ръководи дѣлата на Централния Комитетъ, които бѣха възложени на Ивана Хаджи Димитровъ и Димитра Горовъ.

3) Никола *Славковъ* бѣ помощникъ Обрѣтенову и въ сѣщото врѣме инструкторъ на военнитѣ упражнения на съзаклятниците въ IV-то революционно окръжие, т. е., окръжието на Обрѣтенова. Славкова арестуваха въ Ведрарско. *Обрѣтеновъ* се стресна отъ този арестъ, напустна окръжието си, доде въ Вратца на гости, и отъ тамъ замина за Гюргево.

4) Не е вѣрно, че *Заимовъ* злоупотрѣбилъ съ почититѣ, които му отдавали другаритѣ му апостолѣ, като на **пѣстарши по комитетската практика**, и въ качеството му на Диарбекирския страдалецъ: напротивъ той и Обрѣтеновъ бѣха двамата апостоли съ най-малки претенции за власт, началство, „дребнави честолюбия“ грубиянъ и честолюбецъ — както го характеризира биографъ на Ботева. Познайниците на Заимова отъ хасковското събитие, другаритѣ му отъ Диарбекиръ, другаритѣ му отъ Гюргевския, Централенъ Комитетъ никога не би се съгласили съ отрицателнитѣ качества, които му приписва Зах. Стояновъ.

5) Не е истина, че Заимовъ дошелъ въ Вратца и сѣдналъ да прави моабетъ, да пие вино и ракия въ къщата на баба *Нора* и да насѣска Вратчанската революционна Комиссия, за да изгони Обрѣтенова и Апостолова. Който е разказалъ това на Зах. Стояновъ, кучета главата му да ѣдятъ. Отъ вѣрно мѣсто знаемъ, че Заимову въ продължение на шестъ мѣсеца апостолска дѣятелностъ въ Вратчанско (октомври 1875 год., януари, февруари, мартъ, априлъ, и май 1876 г.), набрало му се е, може би, мѣсецъ врѣме да е живѣлъ въ града, а повечето врѣме е билъ на проповѣдь въ селата и градоветѣ: Орѣхово, Ломъ, Берковица, Бѣла-Слатина — ходилъ и въ Плѣвень, Орхание и София.

6) Причинитѣ, по които *Апостоловъ* напустна Вратца на 5-и априли бѣха, че той се скара съ касиера на революционната Вратчанска Комиссия зарадъ Митю *Цвѣтковъ*, и безъ малко щѣше да застрѣли съ револвера си одного отъ комиссаритѣ. За да се избѣгне скандала и да мирясатъ развълнуванитѣ духове на комиссаритѣ Заимовъ посвѣтвалъ приятелски *Апостолова* да се прѣмѣсти въ Орѣхово, и отъ тамъ да дѣйствува въ окръжието, защото Орѣхово е спадало въ сѣщия рийонъ. *Апостоловъ* се съгласилъ и заедно съ *Обрѣтенова* отпътували за Орѣхово, но, види се, въ пжта си за Орѣхово е рѣшилъ да замине заедно съ Обрѣтенова въ Романия.

7) Че Зах. Стояновъ разказва измислици за отношенията на Заимова къмъ другаритѣ му *Апостолови* и *Обрѣтенови*, това се доказва отъ обстоятелството, че по заповѣдь на Заимова, Вратчанската Революционна Комиссия пращаше по 200—300 лири *Апостолову* и *Обрѣтенову* въ Бекетъ и Крайова, за да купятъ орѣжие за вратчанскитѣ граждани-съзаклятници. Тѣ накупиха орѣжие, но не можахъ да го прѣхвърлятъ прѣзъ Дунава. Тогава, пакъ по